

[Ministeren for offentlige arbejder]

regeringens holdning hertil og behøver ikke at gentage den her.

Jeg kan være enig med hr. Ole Henriksen i, at det er afgørende vigtigt, at vi sætter ind på miljøområdet, og at vi sætter ind for at skabe sikkerhed og at undgå trafikuheld, men jeg vil gerne sige, at Vejdirektoratet yder en fremragende og enestående indsats i bekæmpelsen af sorte felter, og jeg kan oplyse, at der vil blive afsat ekstra midler, om end det ikke er mange millioner, til bekæmpelse af de sorte felter, således at antallet af uheld kan bringes ned. Det siger sig selv, at alle har en interesse i at få større sikkerhed på vores veje, få forbedret vort miljø og få nedbragt antallet af uheld.

Så kommer jeg til et punkt, hvor jeg gerne vil prøve at forstå hr. Ole Henriksen lidt bedre. Det var, som om hr. Ole Henriksen i sit indlæg var lidt henholdende over for det at komme hurtigere frem mellem eksempelvis Århus og København. Det, at man kunne spare en halv eller en hel time, betyder ikke så meget for hr. Ole Henriksen. Jamen det er da meget muligt, at det ikke betyder meget for hr. Ole Henriksen, men jeg kan garantere for, at det betyder meget for de mennesker, der gør brug af denne trafikforbindelse. Jeg ved ikke, om jeg forstod hr. Ole Henriksen rigtigt på det punkt, og jeg vil gerne korrigeres, hvis det ikke er tilfældet, for jeg vil gerne have hr. Ole Henriksen til at sige, at fremkommelighed er vigtig, altså at man skal kunne komme så hurtigt fra sit udgangspunkt til sit bestemmelsessted som overhovedet muligt – naturligvis også så sikkert som muligt.

Hvad angår spørgsmålet om jernbaner, som hr. Ole Henriksen var inde på, er jeg meget enig i, at en del af den trafik, der i øjeblikket kører, i fremtiden vil komme til at køre med jernbaner. Jeg tror, det ville være at gå imod en naturlig udvikling at tro, at man ikke får mere gods over på jernbanerne. Det mest letsindige, man kan gøre, er at vende ryggen til udviklingen, herunder også, når det gælder spørgsmålet om vedligeholdelse. Jeg må gøre hr. Ole Henriksen og andre opmærksom på, at opretholdelse af en god standard og et højt vedligeholdelsesniveau koster penge. Men jeg mener også, det kan betale sig at yde et stort bidrag til vedligeholdelse, for hvis man ikke sørger for, at tingene bliver holdt ved lige, får man en endnu mere

voldsom nedslidning af vejene. Hvis man sørger for, at vedligeholdelsen er god, holder tingene naturligvis længere.

Hvad angår spørgsmålet om farligt gods – og det er vist det sidste, jeg kan nå i denne omgang – kan jeg sige til hr. Ole Henriksen, at vi den 11. februar i år her i Tinget havde førstebehandling af et forslag til folketingsbeslutning om forebyggelse af uheld i forbindelse med transport af farligt gods, og behandlingen viste, at der var stor enighed mellem partierne om, at der var et behov for at se nærmere på reglerne og på myndighedsforholdene. Enigheden var under forhandlingen så udtalt, at jeg noterede mig, at justitsministeren med rette kunne karakterisere debattens form som næsten idyllisk, og jeg var meget glad for, at debatten var så positiv også på dette punkt.

Det er rigtigt, at der har været det, nogle kalder uheld, men som jeg vil kalde episoder for så vidt angår farligt gods, men der har ikke været alvorlige uheld, og det synes jeg der er grund til at understrege.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

I mit første indlæg sagde jeg, at vi i Socialdemokratiet ønsker at lede trafikken i en bedre retning, dvs. i kollektiv retning. Det imødegik ministeren ved at sige, at det ikke var regeringens holdning. Javel, det er muligt, at det ikke er regeringens holdning, men så må jeg spørge ministeren – og jeg har da set, at ministeren har noteret ivrigt i dag – om han ikke har opfattet Folketingets holdning sådan, at der er et flertal i Folketinget – sådan har jeg i hvert fald opfattet det – bestående af S, SF og Det Radikale Venstre, som går ind for at lede trafikken i kollektiv retning.

Nu er dette her jo en redegørelse, men jeg synes alligevel ikke, det må stå i luften, at der ikke er et flertal i denne sag, for det er der nemlig, der ønsker at lede trafikken i kollektiv retning. Og havde dette været en forespørgsel, havde der nok nu været en dagsorden, hvor ministeren var blevet stemt ned, og hvem ved, om statsministeren så ville have udskrevet valg, eller hvad der nu måtte komme ud af det. Men jeg vil altså spørge ministeren – og det beder jeg om et svar på nu – om han ikke også har opfattet det på